

Datum van indiening: 24 januari 2023

Actualiteitsvraag van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor met Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De lange wachtlijst voor het diagnosticeren van kinderen met een leerstoornis

In de pers lazen we het verhaal van het hoofd van het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen in het UZ Brussel. Naar verluidt moeten Brusselse kinderen die mogelijk een ontwikkelingsstoornis hebben, zoals dyscalculie of ADHD, meer dan een jaar wachten op een diagnose.

Per jaar zou men slechts maximaal 100 kinderen kunnen diagnosticeren terwijl er 500 aanvragen zijn. Dat leidt tot lange wachttijden voor men kinderen juist kan diagnosticeren. En op die manier gaat kostbare tijd verloren en ontstaan er onnodige verwickelingen in gezinnen en school, wat vermeden kan worden.

Ik las ook dat de kosten voor de diagnose in het dat centrum grotendeels terugbetaald worden door de VGC voor kinderen die in het Nederlandstalig onderwijs in het hoofdstedelijk gebied ingeschreven zijn. Om iets te doen aan de lange wachtlijst heeft het UZ een verhoging van subsidies gevraagd aan de VGC waar echter niet op in gegaan is.

Wanneer ouders en CLB zich afvragen of een leerstoornis de oorzaak is van problemen op school, is een snelle diagnose nodig. Een jaar wachttijd is te lang, dat veroorzaakt in de klassen problemen en belast de leerkrachten en CLB onnodig. Er kan dan niet aan een gepaste remediëring in de schoolomgeving of bij gespecialiseerde hulpverleners worden gewerkt.

Maar vooral bij een kind kan de lange onzekerheid een nefaste rol spelen. Een schooljaar is een lange tijd in de ontwikkeling van een kind. Ik hoop dat ik niemand daarvan moet overtuigen. Er stelt zich dus een probleem dat moet worden opgelost en het probleem lijkt me ook ingewikkelder dan in het artikel werd geschetst.

- Wat zijn de bevoegdheden die de VGC in deze heeft en wat zijn de inspanningen die ze doet op dit terrein?
- Welke zijn de mogelijkheden die ouders hebben die zich met hun kind in deze situatie bevinden in het hoofdstedelijk gebied en directe omgeving?
- Waar liggen volgens de collegeleden de mogelijke pistes om het probleem van tekorten in deze sector van ondersteuning en hulpverlening op te lossen? Kan daarvoor ook gekeken worden naar omringende gemeenten in de rest van Vlaanderen? Is er een rol voor de Vlaamse Gemeenschap?
- Zowel het beleidsgebied welzijn als onderwijs moeten hier samenwerken. Welke zijn de mogelijke oplossingen?